

Holbergsgade 6
DK-1057 København K

T +45 7226 9000
F +45 7226 9001
M sum@sum.dk
W sum.dk

Folketingets Sundheds- og Forebyggelsesudvalg

Dato: 11. september 2014
Enhed: Primær Sundhed
Sagsbeh.: DEPSBRE
Sags nr.: 1403865
Dok nr.: 1519147

Folketingets Sundheds- og Forebyggelsesudvalg har den 1. juli 2014 stillet følgende spørgsmål nr. 974 (Alm. del) til ministeren for sundhed og forebyggelse, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Hans Christian Schmidt (V).

Spørgsmål nr. 974:

”Diagnosen funktionel lidelse kunne tidligere først blive stillet efter to års sygdom, men nu kan den stilles efter kortere og kortere tid. Ifølge ministerens udtalelser på et samråd i Sundheds- og Forebyggelsesudvalget den 20. maj 2014 bliver det sværere at behandle jo senere man sætter ind. Vil ministeren oplyse, om der er evidens for den udtalelse, og i givet fald hvilken undersøgelse den evidens bygger på? Kan diagnosen på den måde blive et redskab til at overholde diagnosegarantien, og er det trygt for befolkningen?”

Svar:

Jeg har til besvarelsen af dette spørgsmål indhentet nedenstående bidrag fra Sundhedsstyrelsen, som jeg henholder mig til:

”Sundhedsstyrelsen er ikke bekendt med en anført regel om at patienter først kan diagnosticeres med en funktionel lidelse efter en symptomvarighed på 2 år.

Regioner kan udarbejde lokale visitationsretningslinjer, og symptomvarighed kan i forskellige sammenhænge inddrages i visitation af patienter. Generelt er det velkendt, at patienter med langvarig sygdom risikerer social marginalisering og udstødelse fra arbejdsmarkedet, og det er ikke Sundhedsstyrelsens vurdering, at patienter generelt har gavn af at være diagnostisk uafklarede i længere tid end nødvendigt.

Patienter med funktionelle lidelser gennemgår ofte en meget ekstensiv og langvarig udredning, som genererer mange såkaldte negative fund. Det vil sige, at det bekræftes, at der ikke ved undersøgelsen er tegn til, at der er noget galt, og patienterne gives ikke en forklaring på deres symptomer og fastholdes i usikkerhed. Det fremhæves derfor som væsentligt, at tilstedeværelsen af en funktionel lidelse erkendes, så relevant behandling kan iværksættes”.

Med venlig hilsen

Nick Hækkerup / Sarah Bang Refberg